

[Gert Petersen]

Stoffet kaliumdichromat betegnes af miljøstyrelsen som lokalirriterende, men af arbejdstilsynet som kræftfremkaldende. Det samme gælder en række andre chromforbindelser, der af miljøstyrelsen blot betegnes som ætsende.

Stoffet 1,4 dioxan betegnes af miljøstyrelsen som farligt at indånde, men af arbejdstilsynet som kræftfremkaldende.

De tre stoffer dimethylsulfat, etylinimid og hydrazin angives af miljøstyrelsen at udgøre en mulig fare for uheldelig skadevirkning, mens arbejdstilsynet uden forbehold betegner dem som kræftfremkaldende.

Arbejdstilsynet betegner kultjærebeg som kræftfremkaldende, mens stoffet overhovedet ikke er nævnt på miljøstyrelsens liste.

Arbejdstilsynet betegner alle nikkelforbindelser som kræftfremkaldende, mens miljøstyrelsen kun nævner én, nikkelcarbonyl, som betegnes som en mulig fare for uheldelig skadevirkning.

Forskellen på de to lister skyldes, at man i miljøstyrelsen mener at måtte vente på de andre EF-lande i disse spørgsmål, selv om Danmark har ret til at tage et nationalt initiativ, hvis der kan påvises en klar sundhedsrisiko. Det er det, arbejdstilsynet har gjort med sin liste.

Besvarelse (28/7 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Det skal bemærkes, at de forskelle, der kan konstateres ved sammenligning mellem arbejdstilsynets »Liste over hygiejniske grænseværdier« og miljøministeriets »Liste over farlige stoffer«, ikke, som anført i begrundelsen for spørgsmålet, skyldes, at miljøstyrelsen mener at måtte vente på de andre EF-lande. Forholdet er derimod det, at der siden EF-medlemskabet – i kraft af EFs betydelig mere omfattende lister over farlige stoffer – er sket en meget betydelig udvidelse af giftlovens tidligere rent nationale lister. I et enkelt tilfælde har man endvidere fra dansk side taget initiativ til særlige forholdsregler over for visse stoffers anvendelse uden at afvente en endelig EF-stillingtagen til disse stoffer. Miljøstyrelsen har i øvrigt aldrig fået afvist forslag i EF om speciel klassificering af stoffer. På den anden side kan man konstatere, at

det kræver et betydeligt udredningsarbejde at fremlægge klassificerings- eller mærkningsforslag såvel nationalt som i EF, hvorfor problemet ikke kan siges at være et EF-problem som sådant, men snarere et rent dansk ressourceanliggende.

En virkelig tilbundsående gennemgang af de mange tusinde kemiske stoffer, der i dag er i anvendelse, og de flere hundrede nye kemiske stoffer, der årligt bringes på markedet, er en opgave, som intet land på egen hånd vil kunne klare. Der har i det forløbne halve år været en usædvanligt omfattende international aktivitet med henblik på at opnå en bedre udnyttelse af den viden og de reguleringer, som tilvejebringes i forskellige lande, men indtil dette bliver sat mere i system, vil det ikke kunne undgås, at der vil kunne findes lister over kemiske stoffer til forskellige formål indeholdende ukoordinerede oplysninger.

Spørgsmålet om at klassificere stoffer som kræftfremkaldende er i øvrigt meget vanskeligt. Naturligvis mener miljøstyrelsen, at kræftfremkaldende stoffer skal klassificeres i overensstemmelse med den risiko, stofferne indebærer. Dette er hidtil sket ved angivelse af »fare for uheldelig skadevirkning«. Spørgsmålet om en særlig mærkning af kræftfremkaldende stoffer er i øvrigt genstand for diskussion både i EF og i andre internationale organer.

Når de kræftfremkaldende stoffer volder så store problemer vedrørende klassificering og mærkning, skyldes det, at der ikke findes entydige og almindeligt accepterede videnskabelige metoder til at afgøre, om stoffer er kræftfremkaldende over for mennesker eller ej. Ud af de adskillige tusinde stoffer, som med varierende begrundelse kan mistænkes for at være kræftfremkaldende, er det kun et meget lille antal, der med sikkerhed vides at være det. Miljøstyrelsen mener, at det i mange tilfælde vil være nødvendigt at klassificere og mærke stoffer med kræftisiko, uden at der foreligger fuldstændige beviser, men det giver selvsagt betydelige problemer at skulle klassificere stoffer, når hverken kriterierne for klassifikationen eller de anvendte undersøgelsesmetoder kan fastlægges entydigt.

Miljøstyrelsen har påbegyndt en gennemgang af disse problemer. I det omfang det viser sig, at stoffer bør klassificeres og mærkes mod andre eller alvorligere risici end